

El català occidental

(Continuació)

99. TRANSCRIPCIÓ DE TEXTOS

Parlar de Bellpuig (Valeri Serra i Boldú)

lez birbadòres

*les só bístes pasá kom bolejada
de kantáirez auséiz al náixe l dia,
i del tendre lampék de s alegría
ne tink l ánim alégra i ansizada.
al káp i al pit rozéles, la faldada
éintr erbáñez i flóz los subricia,
i en kárez i úls i en tot lo seu luia
del jubén la diéza flamerada.
pasáren tot kantán : la tarde kéja,
i, esfumánsé alá llun, enkár lez béja
alégrez, jobenilz, énsizadóres,*

LES BIRBADORES

Les he vistes passar com voleiada
de cantaires ocells al naixê el dia,
i del tendre llampec de sa alegria
ne tinc l'ànima alegre i encisada.
Al cap i al pit roselles, la faldada
entre herbatges i flors els sobreeixia,
i en cares i ulls i en tot lo seu llua
del jovent la ditxosa flamarada.
Passaren tot cantant : la tarda queia,
i, esfumant-se allà lluny, encar les veia
alegres, juvenils, encisadores,

*kòm si, am lúm de kabbéspre, sizeładdeš
sòbre márbre boirós, lez birbadóreš
fòšen lo fris dalgún paláu de fàdes.*

com si, amb llum de capvespre, cisellades
sobre marbre boirós, les birbadores
fossin el fris d'algun palau de fades.

(M. Morera i Galícia, *Hores lluminoses.*)

CANÇONS DE PANDERO

*péra kem fá kantá mí,
rozerét de ròzež blánkeš,
si kil séu kòstát la té,
la ke té tòtež lež grásieš?*

Per a què em fa cantà a mi,
roseret de roses blanques,
si aquí al seu costat la té,
la que té totes les gràcies?

*péra kem fá kantá mí,
péra kemèn fá kantá
si la séu ennimoráda
podé s agraviarà?*

Per a què em fa cantà a mi,
per a què me'n fa cantà
si la seva enamorada
podé s'agraviarà?

*ke fareu kwán siréu grán,
ke tindréu lo komplimén,
k áre, ke sóu jóvenéta,
ján nemoréu a la jén?*

Què fareu quan sereu gran,
que tindreu lo compliment,
que ara, que sou joveneta,
ja enamoreu a la gent?

*ke fareu...
a ledát de vintiunáñ?
fareu káure ls fadrinets
kòm lož mioñets al ram.*

Què fareu quan sereu gran,
a l'edat de vint-i-un any?
Fareu caure els fadrinets
com los moixonets al ram.

CANÇONS DE RONDA

*l'aspardeya tinc rompuda
de pujà i baixà la plàsa.
lo qed demano, mundeta,
ke nom donos karabasa.*

L'espardenya tinc rompuda
de pujà i baixar la plaça.
Lo que et demano, Mundeta,
que no em donis carabassa.

*una ke jo n festejjaba,
ke mi bulia kazà,
al pún de ligà la garba
lo bensil se bá trenkà.*

Una que jo en festejava,
que m'hi volia casar,
al punt de lligar la garba
lo vencill se va trencar.